

l'experiència, també hi ha participat un grup de 12 presos del centre penitenciari de Quatre Camins, acompanyats per una educadora.

El grafit vol expressar un missatge com ara sentiments, escenes de carrer, el que li passa a la gent o expressions de caire polític i ecològic. Per fer els dibuixos i les lletres els pintors pressionen més o menys la vàlvula que té l'esprai per aconseguir diversos gruixos.

El primer premi del I Concurs de Grafits dotat amb 25.000 PTA i la possibilitat de reproduir un grafit en una paret cèntrica de la ciutat, va ser per David Romero Caparrós. El segon premi, amb una dotació econòmica de 15.000 PTA, el va guanyar Marco Antonio González Morano i el tercer premiat, amb 10.000 PTA, va ser per a Marcos Álvarez Cotilla.

Connexió amb la música

El somni d'aquests joves artistes és poder aplicar els grafits en d'altres superfícies com samarretes, telons d'escenari, persianes o en muntatges com els "video-fancine" que combinen grafits amb la música que els hi és pròpia. De fet, la cultura dels grafits s'ha estès ràpidament per la majoria de ciutats del món associada a la música "hip-hop", "rap" o "break-dance". Si bé el fenomen de pintar qualsevol superfície es va iniciar a la ciutat de Nova York al final dels anys 70, alguns crítics d'art situen l'origen dels grafits a l'antiga Pompeia. Aquesta pràctica va arribar a Bar-

ALCALDE

celona als anys 80 i, a Granollers, es va iniciar cap al 1984 a través dels FIDES, tot i que abans es va formar un grup a Can Bassa que ballava "break" i feia grafits.

Als pintors de grafits, els agrada que els coneguin pel seu sobrenom com el cas d'alguns dels participants com Soney, Ned o Poseidon. Ells són joves que treballen o estudien i en cap cas es consideren "brètols" sinó joves normals que tenen afecció a pintar grafits. Aquests artistes consideren que el pintar grafits és una "droga" creativa que els surt bastant cara, però que també reben bastants encàrrecs remunerats.

D'altra banda, des de l'Ajuntament es fan gestions per facilitar superfícies i permisos perquè els grafeters puguin pintar en llocs permesos ja que si es fa en qualsevol paret es corre el risc de ser sancionat tal com estableixen les Ordenances municipals.

Imma Juncà

Grafits a la ciutat

Durant els darrers anys hem anat veient com les parets de la nostra ciutat s'anaven embrutant amb pintades i signatures que feien joves amb esprais i retoladors. Des d'un bon començament es va criticar i perseguir. Els nois que pintaven eren sancionats amb una multa. Des del Departament de Benestar Social, els educadors vam pensar que valia la pena veure el perquè de les pintades. Vam constatar que és la forma d'expressió d'uns joves que no estan conformes amb la societat que els envolta i que, mitjançant els grafits, mostren la seva disconformitat amb aquest món.

Alguns d'aquests joves dominen la tècnica del dibuix i és important que se'ls la reconegui, perquè tractar el tema de forma negativa no és la solució. Per això, pensem que és necessari habilitar espais on puguin expressar-se i d'aquesta manera intentem reduir les pintades (tags) a la ciutat. Pretenem de forma educativa treballar amb aquests joves i reconvertir la seva destresa en activitats profitoses que els puguin omplir i satisfer. Per això, són importants la Mostra de Grafits de Can Gili, el 1r concurs fet a la riera, els seus còmics, els encàrrecs fets per comerciants per decorar les seves persianes,...

En definitiva, les parets de Granollers estan brutes, però podem canviar-ho, habilitant espais perquè aquests nois continuïn expressant-se.

Núria Maestro - Educadora especialitzada